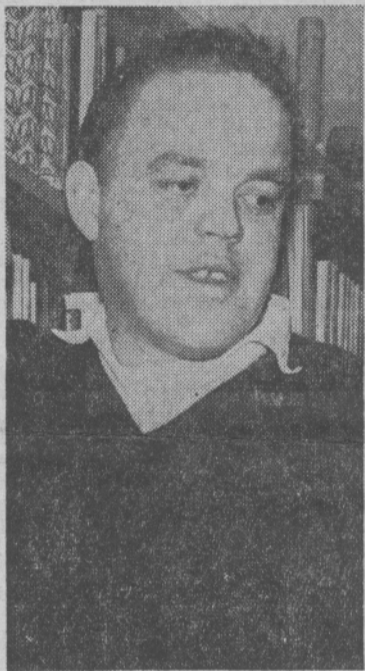

Omvej til - „Fiolen“

Den tidligere Møgelkær-lærer, der fik romansucces, skabte Dronningmølle-revyn og er nu blevet direktør for Fiolteatret

Skovhus.

Fordi man lader sig uddanne som pædagog og bliver tilsynsværge for halvvoksne lovovertrædere, behøver man ikke at blive fængselslærer. Bliver man det alligevel, fører det ikke naturnødvendigt med sig, at man debutterer som forfatter. Gør man det paa trods heraf, er der ingen, der kræver af én, at man saa absolut ogsaa skal være revyteaterdirektør. Men bliver det resultatet, er der ingen, der behøver at fortælle én, at saa maa man gaa et skridt videre og blive direktør for et „rigtigt“ teater.

Den unge Arne Skovhus har gjort det hele, og maaske kan man kalde denne livshistorie for „Omvej til Fiolen“. Naar den succesrige Dronningmøllerevy paa Sjælland lægger ud den 15. juni, er det femte gang, Arne Skovhus laver sommerrevy. Hans ny revy har han kaldt „Komplekser“, og han er saamænd blevet inspireret hertil af de foredrag, som vor højtærede kulturminister, fru Bodil Koch, har holdt om de komplekser, som vi mennesker gaar og bilder os ind, vi har.

* Fra lærergerning til direktørstol

I disse dag har Arne Skovhus desuden paataget sig det vanskelige hverv som direktør for „verdens eneste Fiolteater“. Og det lover godt. Mens andre revyer gik ned, klarede Dronningmølle-revyn sig straalende under Skovhus' auspicer. Sidste sæson kom der knas I foretagendet I den lille avantgarde-scene, som Molteatret er. Det medførte bl. a., at den forestilling, som skulle have haft landspremiere i Horsens, ikke blev til noget.

Der næres megen tiltro til, at Arne Skovhus nok skal faa sat skub fortagendet igen. Han er i besiddelse af mange af de egenskaber, der kræves af en teaterleder. Han

har psykologisk forstaaelse, han holder af mennesker, han kan 11' at skabe fest om sig. Alligevel var der vel ingen — allermindst ham selv — der tænkte paa, at han skulle blive succes-teaterdirektør, da han fungerede nogle aar som lærer ved ungdomsfængslet Møgelkær.

* „Man glemmer den slags“

Baggrunden for dette arbejde og hans indstilling hertil havde han hentet paa Kofoeds skole i København. Han lærte at sætte sig ind i menneskers problemer, forsøgte at forstaa dem ud fra deres egen tankegang. Det var en simpel forudsætning for ham, hvis han skulle have med resocialisering at gøre, saaledes som det blev tilfældet paa Møgelkær. Og frem for alt gik han ind for den tanke, at det er helt forkert at sætte et maal for disse mennesker ud fra sin egen opfattelse.

Han blev paa grund af sin menneskelige indstilling til lovovertræderens problemer og sine pædagogiske egenskaber en højt værdsat lærer for ungdomsfangerne. Han dykkede ned i problemerne, fandt, at ikke alt I resocialiseringen var, som det burde være, og det var aarsagen til, at han under sin Møgelkærtid sprang ud som debutforfatter med bogen „Man glemmer den slags“. Bogen var baade en protest mod eksisterende forhold og et forsøg paa ikke at undskylde, men at forstaa de unge mennesker, som endte paa den forkerte side af plankeværket. Sproget I bogen var ofte krast, men det var nødvendigt for at give det rette billede af forholdene. Det sagde Skovhus. Forlagets konsulenter gik efter nogen tøven. ind herfor.

To succes'er

Den første anmeldelse af bogen, Skovhus modtog, sagde bl. a.: „Bogens hovedperson, Jan, spørger sig selv: Hvorfor skriver jeg? Forfatteren skulle spørge sig selv om det samme - og saa lade være“. Det havde nær slaaet Skovhus ud, men de efterfølgende anmeldelser var helt modsat. Bogen vakte opsigt og blev en salgssucces. En forhenværende ungdomsfange skrev til Skovhus, at han havde glædet sig over bogen, og at han selv var paa den rette vej ind i en normal tilværelse.

Det var vist meningen, at Skovhus ville have skrevet endnu en bog

- om en lille bys mennesker, deres dømmesygge, deres kamp for at naa frem, somme tider uanset midlerne, o. s. v. Men saavidt vides er denne bog endnu ikke udkommet, og en dag kom saa den overraskende meddelelse, at den unge Møgelkær-lærer havde foretaget springet og var blevet revyteater-direktør. Nogle saa paa det med skepsis, men Skovhus fik altsaa succes, og vi haaber, at han ogsaa faar det med Fiolteatret, hvis gæstespil vi gerne igen vil se i Horsens. P. N.